Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
21.Bpkf.9791/2026/3. szám

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. szeptember 3. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A rágalmazás vétsége miatt [redacted] ellen indított magánvádas büntetőügyben a Budai Központi Kerületi Bíróság 2026. április 17. napján kelt 26.Bpk.473/2026/2. számú végzését **megváltoztatja.**

[redacted] feljelentett lakóhelye – helyesen – [redacted] az egyéb személyi adatokra történő utalást mellőzi.

Kurucz-Kováts Dóra Andrea feljelentő az általa lerótt 10.000 (tízezer) forint eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

Egyebekben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Indokolás

{1} Az elsőfokú bíróság a rendelkező részben foglalt végzésével a rágalmazás vétsége miatt [redacted] ellen indult magánvádas büntetőügyben az eljárást bűncselekmény hiányában megszüntette.

{2} A végzés ellen a feljelentő jogi képviselője írásban indokolt fellebbezést terjesztett elő, az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására történő utasítása érdekében.

{3} [redacted] jogi képviselő írásbeli jogorvoslati kérelmében kifejtette, hogy álláspontjuk szerint a kerületi bíróság a feljelentésből téves jogi következtetést vont le. Azt helytállóan állapította meg, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak minősülnek, ugyanakkor tévesen jutott azon következtetésre, hogy azok a becsület csorbítására nem alkalmasak, csupán a feljelentő szubjektív érzékenységét érintik.

{4} Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szubjektív megítélése alapján jutott fenti megállapításra, annak ellenére, hogy maga is rögzítette, hogy a becsület csorbítására alkalmas az olyan tényállítás, amely a sértett társadalmi megbecsülésének elvesztését, csökkenését vagy emberi méltóságának sérelmét eredményezheti, vagy alkalmas arra, hogy a sértettről, tulajdonságairól, magatartásáról a környezetében kialakult társadalmi megítélését, elismertségét kedvezőtlen irányba befolyásolja és a bűncselekmény megvalósulásához azonban a sérelem, a hátrányos következmény tényleges bekövetkezése nem szükséges, elegendő, hogy az adott cselekmény alkalmas legyen ilyen következmény kiváltására. Kiemelte a jogi képviselő, hogy a kerületi bíróság maga sem hivatkozik arra, hogy a sérelmezett kijelentéseknek a törvényi tényállás kimerítése körében gyalázkodónak vagy gyűlölködő jellegűnek kellene lenniük, tehát önmagában annak ténye, hogy ezek nem gyalázkodó és gyűlölködő jellegűek, nem jelentheti azt, hogy a közvélemény körében a sértettről kialakult vélemény negatív irányú befolyásolására, és ezáltal társadalmi megbecsülésének csorbítására nem alkalmasak.

{5} Meglátásuk szerint az elsőfokú bíróság végzésének indokolása önmagának is ellenmondó, mert egyfelől azt rögzíti, hogy a feljelentő által sérelmezett kijelentések az általános közfelfogás szerint nem alkalmasak a sértett becsületének csorbítására, azok a gyalázkodó és gyűlölködő jelleget nélkülözik, ezért nem lépik túl a véleménynyilvánítás szabadságát, másfelől pedig megállapítja, hogy „E vizsgálat körében a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a sérelmes

CamScannerrel szkennelve

kijelentések tényállításnak minősülnek, tehát a bíróság a rágalmazás vétségének törvényi tényállás elemeit vizsgálta, mely vizsgálat során a következőket állapította meg.", tehát saját vizsgálata körében is elsőként tényállításként, majd véleménynyilvánításként értékeli ugyanazon közléseket.

{6} Álláspontjuk szerint azon közlés, hogy a „gyerekek ellátása is kérdésessé vált", a teljes szövegkörnyezetet figyelembe véve az objektív mérce alapján is a feljelentő becsületének csorbítására alkalmas. Ezen érvelése egyébként valamennyi sérelmezett kijelentés tekintetében érvényes, mivel azok mindegyike egy olyan személy képét festi le, aki egy összeférhetetlen, tudatosan a közösség írott és íratlan szabályaival szembe helyezkedő, a rá bízott gyermekek érdekeit háttérbe helyező és ellátásukat is veszélyeztető, és konfliktusait kizárólag rendőrségi beavatkozással vagy fenyegetéssel rendezni képes személy, mely kijelentések az olvasó számára a magánvádlóról kifejezetten negatív kép kialakítására alkalmasak.

{7} E körben hivatkozott a fellebbezés azon körülményre is, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala a sérelmezett tényállítások megjelenése nyomán hivatalból 2025. július 18. napján elrendelte a Züm-Züm Bölcsi Családi Bölcsőde által nyújtott szolgáltatás rendkívüli, előzetes értesítés nélküli ellenőrzését, majd 2025. október 1. napján eljárást indított, melynek eredményeként a 2026. január 6. napján kelt BP/0502/00047-2/2026 számú határozatával a bölcsődét marasztalta és kötelezte, hogy a jogszabálynak megfelelő tárgyi feltételek biztosítása érdekében – 4 hónapon belül – nyújtson be módosító kérelmet a férőhelyszám csökkentése, a szolgáltatási hely címének esetleges módosítása vagy megszüntetése iránt, egyúttal a jogszerű működés helyreállításáig megtiltotta újabb ellátottak felvételét. A feljelentő által üzemeltett intézmény keresetet nyújtott be a határozattal szemben és a Fővárosi Törvényszék a 109.K.700.849/2026/8. számon hozott jogerős ítéletében megállapította, hogy a kereset alapos és a határozatot megsemmisítette (ezen okiratot fellebbezéséhez csatolta). Kiemelte a jogi képviselő, hogy az eljárás megindításának ténye, valamint a hivatkozott jogerős ítéletben rögzített azon tény, hogy a Kormányhivatal a szükséges vizsgálat lefolytatása, a tényállás feltárása nélkül hozott – jogsértő – határozatot az ügyben, igazolja, hogy a tényként közölt vélemények alkalmasak még megfelelő kompetenciával rendelkező hatóságok megtévesztésére is, amelynek eredményeként a jogsértő határozat is született.

{8} A jogorvoslati kérelem érvelése szerint önmagában az a tény, hogy a közlések a cikk szerint „lakók", „belső informátor", „általa megkérdezett jogász" által elmondottakra alapítottak, nyilvánvalóan nem elegendőek ahhoz, hogy a közlések objektívnek tekinthetők legyenek, mivel a feljelentett egyáltalán nem törekedett arra, hogy a feljelentő álláspontját is megismerje, hanem kizárólag a bölcsőde tevékenységét nehezményező személy vagy személyek álláspontját közölte tényként, ezért az nem tekinthető másként, mint ellenőrizetlen negatív értékítéletként.

{9} Fentiekre figyelemmel – miután megítélése szerint az elsőfokú bíróság végzése nem alapos, indokolása önmagának is ellentmondó – indítványozta az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

{10} A fellebbezés nem megalapozott.

{11} A másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, végzése törvényes, indokai helytállóak.

{12} A kerületi bíróság irathűen rögzítette a feljelentésre vonatkozó és az előzményi adatokat is, ugyanakkor a magánindítvány joghatályosságát nem vizsgálta. E körben a törvényszék az iratok alapján rögzíti, hogy Kurucz-Kováts Dóra Andrea feljelentő – jogi képviselője útján – a sérelmére elkövetett rágalmazás vétsége miatt 2025. október 22. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

CamScannerrel szkennelve

{13} Az elsőfokú bíróság gondosan vizsgálta, hogy a feljelentésben szereplő sérelmes magatartás, az ott megjelölt kijelentések beilleszthetőek-e a rágalmazás vagy a becsületsértés törvényi tényállásába. Ebben a körben az elsőfokú bíróság helyesen elemezte a feljelentés tárgyát képező cselekményt, a feljelentő által kifogásolt kijelentéseket.

{14} Kellő részletességgel foglalkozott a tényállítással, mint a tényállás objektív ismérvével, amelynek körében az ítélkezési gyakorlatban egységesen elfogadott fogalommeghatározást tekintette irányadónak. E körben a törvényszék csupán utal arra, hogy az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján ellenőrizhető, míg az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható (13/2014. (IV.8.) AB határozat). A tényállásszerűség szempontjából közömbös a tényállítás/híresztelés valótlanságának tudata, a valóságtartalom tisztázatlansága vagy annak az elkövető tudatában való mikénti feltevése, feltételezése és az ebben való jó- vagy rosszhiszeműség (BH2021.249.). Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a feljelentésben sérelmezett kijelentések tényállításként értékelendőek.

{15} Helyesen hivatkozott arra is a kerületi bíróság, hogy a feljelentés alapján a rágalmazás megvalósulásához szükséges „más előtt" történő elkövetés is megállapítható.

{16} A feljelentő és jogi képviselője hivatkozásával szemben részletesen indokolta azt is, hogy a teljes szövegkörnyezet tükrében az inkriminált kijelentések miért nem érik el a bűncselekmény megvalósulásához szükséges szintet, vagyis miért nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése.

{17} A fellebbezésben foglaltakra reflektálva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az állandó bírói gyakorlatot felhívva helytállóan hivatkozott arra, hogy a rágalmazás, becsületsértés tényállásának megvalósulása kérdésében nem a passzív alany egyéni, szubjektív értékelése, esetleges érzékenysége, hanem az objektív értelmezés az irányadó (BH1992.296., BH1998.317., BH2000.285., BH2001.462.)

{18} Jellemzően alkalmas a becsület csorbítására az olyan tényállítás, amely büntető, szabálysértési, fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat, vagy ha a sértett társadalmi megbecsülésének elveszítését, csökkenését vonhatja maga után.

{19} A becsület csorbítására való alkalmasságot mindig az adott kijelentés teljes szövegkontextusában, az elkövetés konkrét viszonyainak tükrében, objektív értelmezési mód mellett kell vizsgálni. Az elsőfokú bíróság végzésében megfelelően vizsgálva értékelte a sérelmezett kijelentéseket, és alappal vonta le azt a következtetést, hogy azok nem szolgálhatnának büntető, szabálysértési, fegyelmi eljárás megindításának alapjául, nem vonják maguk után a sértett társadalmi megbecsülésének elvesztését és mellőzik a gyalázkodó vagy más módon emberi méltóságot sértő jelleget. A nem gyalázkodó hangvételű megállapítások pedig nem tényállásszerűek [BH1992. 296., EBH2000. 181.].

{20} A kerületi bíróság mindezek alapján – a feljelentő és jogi képviselőjének álláspontjával szemben – megalapozottan állapította meg, hogy az inkriminált – a feljelentő személyét negatív színben feltüntető – kijelentések, bár a feljelentő érzékenységét sérthetik, a feljelentő szubjektív megítélésén kívül, a társadalmi megbecsülést sértő, vagy azt csorbító megnyilvánulást sem tényállítás, sem pedig becsmérlő kifejezés formájában nem tartalmaznak.

{21} A fellebbezésben is megjelölt a „gyerekek ellátása is kérdésessé vált" kijelentés, nem vonható párhuzamba a gyermekek „veszélyeztetésével", ekként ez sem tekinthető olyan megfogalmazásnak, mely bűncselekmény elkövetésére utalna. Hasonlóan a fenyegetéssel kapcsolatban, ugyanis a sérelmezett kijelentések során („komoly következményei lesznek", hatóságokhoz fordul a „gyermekek ellen fellépőkkel szemben") nem valósult meg súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet

CamScannerrel szkennelve

keltsen, ekként az sem büntető, sem pedig szabálysértési eljárás megindításának alapját nem képezheti.

{22} A kerületi bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság is kiemeli, hogy a jogi felelősség rendjében a büntetőjog csak végső eszközként funkcionálhat, ezért a fentiek alapján megalapozottan ítélte úgy az elsőfokú bíróság, hogy a feljelentő által sérelmezett kijelentések egyenként és összességükben sem érik el azt a szintet, amely a büntetőjogi szankcionálást indokolttá tenné.

{23} A jogi képviselő által hivatkozott közigazgatási jogvita ügyében hozott döntés a büntetőügyben eljárt bíróságot nem köti, különösen, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletével a Kormányhivatal által meghozott határozatot megsemmisítette. Egyben az új eljárás elrendelését a határozatának [16] bekezdésében írtak alapján mellőzte, mert az eljárások hivatalból indultak és az utóellenőrzés eredményeként rögzítettek szerint a bölcsőde esetében már nem állnak fent a korábban kifogásolt jogsértő körülmények.

{24} Az elsőfokú bíróság által levont következtetések helyesek, logikai hibától mentesek és a töretlen bírói gyakorlattal összhangban állnak.

{25} A kerületi bíróság tehát okszerűen jutott arra a megállapításra, hogy a feljelentett által használt kijelentések sem a rágalmazás, sem a becsületsértés bűncselekményének törvényi tényállását nem merítik ki, ezért a büntetőeljárás bűncselekmény hiányában történő megszüntetésének volt helye.

{26} Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdésének m) pontjának mb) alpontja szerint a megfizetett illeték visszatérítésének – hivatalból, vagy a fizetésre kötelezett, illetve jogutódja kérelmére – helye van a magánvádas eljárásban, ha a bíróság az eljárást a személyes meghallgatás megkezdése előtt megszünteti. Ezen szabályozásra figyelemmel a feljelentő az általa az elsőfokú eljárásban lerótt illeték visszaigénylésére jogosult.

{27} Miután az elsőfokú bíróság fenti rendelkezést elmulasztotta, ezért azt a törvényszék pótolta és megállapította, hogy Kurucz-Kováts Dóra Andrea feljelentő az általa lerótt 10.000 forint eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

{28} A törvényszék az iratok alapján megállapította, hogy [redacted] feljelentett személyi adatai tévesen kerültek rögzítésre, miután születési, helye, ideje, anyja neve, állampolgársága az iratokban nem fellelhető, így azt mellőzte. Továbbá a lakóhely megjelölését az iratok szerint korrigálta.

{29} Mindezek alapján a másodfokú bíróság – a Be. 762. § (1) bekezdésére figyelemmel – a Be. 598. § (1) bekezdés e) pontja szerinti eljárásban, a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részét a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2026. szeptember 3.

[redacted] a tanács tagja, előadó bíró

[redacted] a tanács elnöke

[redacted] a tanács tagja, bíró

Az elsőfokú bíróság végzése –a másodfokú határozatban írt változtatással – 2026. szeptember 3. napján jogerős.

[redacted] a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK BUDAPEST

CamScannerrel szkennelve